

Új élet elé

Dr. Entz László professzornak

*Elpiroslott pünkösöd,
és én még élek.
Köszöntelek, új életem,
Köszönöm, Szent Lélek.*

*Kések szabdaltak,
de megmaradtam.
Portyáznék Balassival
párás harmatban.*

*Pünkösdi rózsza, hej,
ékesítsd mellem!
Még jobban szeretek,
miként szerettem.*

*Szeretek koldust és gazdagot,
atlétákat, nyomoroncokat,
szeretem, ha elbull,
s ha szökőutat talál a vad.*

*Szent Lélek Úristen,
ki megtartottál,
mintha új életem
nemtője volnál.*

*Jöjj el, jöjj el, életnek
teljessége,
te monddád, jó Uram,
hogy nincs még vége.*

*Keresem dolgomat,
dolgom majd megtalál.
Addig is takarodj,
kóbor-kutya – halál!*

Nyár – délutáni udvar

*Csöppenti nedvét a kaktusz virága,
bűs helyén is belekábul a nyárba.*

*A körfolyosó rozsmaringos pírban.
Én Istenem, már mit kibírtam!*

*Karszékem kelybében bűsölök.
A szemközti fal bőtől füstölög.*

*Lábadozóban töltöm a délutánt.
Nézhetek ma is a júniusvég után.*

*Fecskét még nem láttam, tán nincsenek is már.
Tekintetem a sivatag-égen úszkál.*

*Volt is, lesz is itt még vígság!
Az ember, ha méláz is, meglesi sorsát.*

*Ez a nyár ellobban megint nélkülem.
De szívem riadózik, valaki hív, üzen,*

*s ígéri, ha nem is boldogság, – elégedettség
várhat még rám, s visszaszállnak a fecskék.*

Műtét után

*Nagy lapátfülekkel legyintget az este,
de nyugalمام nincsen.
Csak forgolódom mindújra megébredve,
kedves ágyam átkozott priccsem.*

*Kötöz a valóság, varrataim bizseregnek,
rádióm halkan is harsog.
Már a hajnal rigói harsányan vitézkednek,
de ébrenlétem durva akarnok.*

*Nyomorom betűi, folytatok ti legalább a tiszta papírra!
Ostor kell a képzeletnek.
Egy kis bort loccsintok a közeledő hajnalpírba:
aludjam végre, míg mások ébredeznek.*

Fuvolázó

KISS BENEDEK (1943) költő, műfordító. Budapesten él. Összegyűjtött versei *Utak keresztye* címmel jelent meg 2010-ben.